

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J.S. , nar. ... , bytem ...
zastoupený JUDr. Markem Görgesem, advokátem, se sídlem
Žižkova 1737/52, 301 00 Plzeň,
proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu
376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen MPSV),

v řízení o žalobě ze dne 4.1.2019 proti rozhodnutí žalované ze dne 5.11.2018 č. j. MPSV-
2018/222164-914 o příspěvek na péči

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 5.11.2018 č.j. MPSV-2018/222164-914 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 7.865,-Kč ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce advokáta JUDr. Marka Görgese na účet číslo 181979421/0300, VS 1061508001.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb.,

soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle **§ 75 odst. 1 s.ř.s.** při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 5.11.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (**§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.**). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (**§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.**).

2. Velmi obsáhlou **včasnou žalobou** ze dne 4.1.2019 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 5.11.2018 č. j. MPSV-2018/222164-914, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho je rozhodnutí nezákonné a byl jím přímo zkrácen na svých právech. Zejména namítal, že v jeho případě správní orgán pochybil při zjišťování jeho zdravotního stavu, kdy skutkový stav z jeho strany nebyl zjištěn správně a úplně a tato skutečnost mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Také shrnul, že v roce 2013 utrpěl úraz (pád), v důsledku kterého trpí zdravotními obtížemi z několika lékařských oborů, zejména kardiologie, psychiatrie, ORL, neurologie a očního lékařství. Dle jeho názoru je rozhodující a nejzávažnější příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu postižení neurologicko-kardiologického původu, projevující se nečekanými poruchami vědomí, které vznikají výkyvem a razantním kolísáním krevního tlaku a pulsu. K těmto kolapsovým stavům dochází několikrát týdně bez ohledu na denní dobu, polohu těla, fyzickou a psychickou zátěž; tyto obtíže má již od roku 2013, kdy došlo k jeho pádu, do současnosti a v mezidobí nedošlo ke zlepšení jeho zdravotního stavu. Z uvedených důvodů mu byl a je poskytován příspěvek na péči III. stupně; průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ a invalidní důchod ve III. stupni invalidity. V roce 2017 a 2018 byl opětovně posuzován jeho nárok na příspěvek na péči, a to nejprve Úřadem práce ČR - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) a následně v rámci odvolacího řízení MPSV. Dle žalobce již v rámci prvostupňového řízení docházelo ze strany správního orgánu (ÚP) k závažným pochybením, na která opakovaně upozorňoval, aniž by však byla zjednána náprava; zejména nevyžádání zdravotnické dokumentace praktického lékaře, což mohlo vést k neúplným a nesprávným skutkovým zjištěním správního orgánu a tím i nezákonnému rozhodnutí ve věci samé. Lékař zpracovávající posudky proto neměl k dispozici úplnou a aktuální zdravotnickou dokumentaci, nemohl tedy ani posoudit jeho aktuální zdravotní stav komplexně a učinit správný závěr. Posudky proto nesplňovaly svůj základní smysl a účel, kterým má být přesné a úplné zjištění aktuálního zdravotního stavu posuzované osoby. Za opatření podkladů pro vydání rozhodnutí je přitom odpovědný správní orgán, který však svojí povinnost, i přes jeho opakované výtky, nesplnil. Dále žalobce namítal výraznou podobnost, resp. shodnost posudků, ač jeden byl vypracován v řízení o invalidní důchod dne 3.8.2017 (MUDr. K. W.) a druhý při posouzení stupně závislosti osoby (MUDr. J. J.) naposledy dne 20.2.2018, kdy došlo doslovně k překopírování převážné části textu i s tam uvedenou nesprávností ohledně vyšetření audiometrií – porucha sluchu – vlevo ztráta 50-60dB místo správného 60-70dB. Také byly namítány časté změny posudkových závěrů v relativně krátkém časovém horizontu i zkrácení doby platnosti posouzení, když dle žalobce doba opětovného posouzení by měla

záviset výlučně na zdravotním stavu posuzovaného, a nikoliv být stanovena s ohledem na to, zda měl posuzovaný námitky k postupu při zpracování posudku či jeho závěrům a nadto být osočován z agravace, poukazuje-li opakovaně na své potíže, ke kterým správní orgán opakovaně nepřihlíží a nijak se s nimi nevypořádává. Rovněž namítal průtahy v řízení, když posudek ze dne 15.11.2017 byl ÚP doručen až dne 12.1.2018.

V rámci odvolacího řízení žalobce dále namítal nesprávné posouzení jeho zdravotního stavu Posudkovou komisí MPSV, přičemž posudek musí splňovat požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který spočívá v tom, že posudkový orgán musí spolehlivě zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a musí se vyrovnat se všemi posudkově významnými údaji, a to jak s těmi, které akceptuje, tak s těmi, které nejsou akceptovány zcela či jen částečně a také se vypořádat s námitkami žalobce, což nesplňuje posudek ze dne 21.8.2018 doplněný 19.9. a 23.10.2018. Také namítal, že nebylo vůbec posuzováno, zda je vůbec schopen konkrétní pomůcky reálně využívat a přitom ani tyto pomůcky (např. madlo v koupelně) nezabraňují jeho pádům a zraněním, protože při častých ztrátách vědomí ztrácí jakoukoliv úchopovou schopnost, naopak je evidentní, že tyto doporučené pomůcky jsou pro žalobce a jeho stavy ztrát vědomí s nekontrolovatelnými pády naopak nebezpečné a ohrožující. Dle žalobce proto nelze uvedený posudek komise považovat za dostatečně individualizovaný, neboť pouze shrnuje obecně posuzovaná kritéria bez vazby na konkrétní potíže jím uváděné a jeho námitky nijak nezohledňuje (nevyrací). Rovněž namítal průtahy v řízení, když odvolání proti rozhodnutí ÚP bylo podáno dne 28.3.2018 a jeho zdravotní stav byl v této věci posouzen až 21.8.2018, přitom správní orgán měl dle jeho názoru před odesláním spisu Krajskému soudu v Plzni (ze strany OSSZ Plzeň - město byla veškerá posudková dokumentace žalobce odeslána uvedenému soudu) dostatečný časový prostor pro posouzení jeho zdravotního stavu (cca 2 měsíce), byl však nečinný.

Také bylo uvedeno, že vzhledem k tomu, že úsudek o schopnosti či neschopnosti zvládat základní životní potřeby závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu žalobce, kdy v daném případě byl dle něho jeho zdravotní stav posouzen nesprávně a neúplně, navrhl, aby byl soudem k posouzení jeho zdravotního stavu ustanoven soudní znalec, popř. kolektivní znalecký orgán, případně, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a správní orgán byl zavázán k vyžádání posudku od jiné posudkové komise MPSV. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 5.11.2018 i předcházejícího rozhodnutí ÚP ze dne 14.3.2018 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení; rovněž požadoval náhradu nákladů řízení bez specifikace.

3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 5.11.2018 č.j. MPSV-2018/222164-914** bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**) žalovaným zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 14.3.2018 č.j. 27363/2018/PPA, kterým bylo rozhodnuto snížit příspěvek na péči z 8.800 Kč na 880 Kč (měsíčně) od dubna 2018. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 5.11.2018 žalovaný popsal průběh řízení po zahájení správního řízení ÚP z moci úřední dne 24.8.2017 ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči zákona 108/2006 Sb., o sociálních službách ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), a to na základě žádosti Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 11.8.2017. Po provedení sociálního šetření ÚP byl dne 25.9.2017 OSSZ vypracován posudek o zdravotním stavu žalobce se závěrem, že u něho nebyl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona a po vyjádření nesouhlasu žalobce s posouzením a doložení nových lékařských zpráv bylo následně dne 15.11.2017 a 20.2.2018 provedeno nové posouzení a bylo stanoveno, že u žalobce jde o

osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost) a z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby; nezvládá základní životní potřeby: tělesná hygiena, péče o zdraví a péče o domácnost; datum vzniku 24.8.2017 a platnost do 24.8.2018.

Na základě sociálního šetření a posouzení stupně závislosti OSSZ rozhodl ÚP dne 14.3.2018 rozhodnutím č. j. 27363/2018/PPA v souladu s § 5, § 7 a v souladu s § 14 zákona snížit příspěvek na péči z 8.800 Kč na 880 Kč měsíčně od dubna 2018 (rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce dne 14.3.2018) a proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, k němuž doložil nové lékařské zprávy.

Odvolací správní orgán, tj. žalovaný, vyžádal posouzení stupně závislosti fyzické osoby pro účely příspěvku na péči Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, oddělení výkonu posudkové služby Plzeň, (dále jen **komise** či **PK MPSV**). PK MPSV na svém jednání dne 21.8.2018 posoudila pro účely odvolacího řízení správního zdravotní stav žalobce, který se omluvil dopisem ze dne 16.8.2018. Podle výroku a odůvodnění posudku PK MPSV ze dne 21.8.2018 nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. d), c) nebo b) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV, III nebo II, jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm a ani pět nebo šest takových potřeb, není však schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby. Tento stav existoval i k datu 24.8.2017, doba platnosti (lhůta KLP): 31.8.2021. Podle přílohy posudku PK MPSV žalobce potřebuje pomoc při zvládání základních životních potřeb - tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost, tedy celkem při 4 základních životních potřebách, což odpovídá stupni I (lehká závislost.).

Dále bylo uvedeno kromě citace § 7, § 8 odst. 2 písm. a) až d) i § 11 odst. 2 zákona, že PK MPSV v posudkovém zhodnocení ze dne 21.8.2018 konstatovala, že dle doložené zdravotní dokumentace byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou jsou neuro kardiální synkopy, paroxysmální sinusová tachykardie, kolísavá arteriální hypertenze, stav po mozkové komoci se susp. rozvojem post komočního syndromu, dále vertebrogenní algický syndrom krční páteře, zániková levostranná symptomatologie, porucha perimetru, koncentrické zúžení zorného pole bilaterálně, porucha sluchu oboustranně středně těžkého stupně, porucha rovnováhy - centrální vestibulární syndrom, depresivní a úzkostná porucha na organickém podkladě, obezita. Žalobce je plně orientován, dlouhodobě léčen pro úzkostně depresivní poruchu na organickém podkladě, je již konstatován úbytek kognitivních funkcí, zrak je snížený, oboustranně koncentrické zúžení zorného pole 10 stupňů, ztráta sluchu 67% korigována sluchadlem. Kardiopulmonálně je kompenzován, dochází k častému kolísání krevního tlaku a záchvatům sinusové arytmiie se synkopami na podkladě neuro kardiogenní etiologie, vertiginózní syndrom. V neurologickém topickém nálezu lehká levostranná zániková symptomatologie. Chůze je samostatná, pro nejistotu používá francouzskou hůl, doporučeno chránit hlavu helmou. Lékař OSSZ pověřený vypracováním posudku shledal potřebu pomoci při základních životních potřebách: tělesná hygiena, péče o zdraví a péče o domácnost, celkem při 3 základních životních potřebách. PK MPSV oproti posouzení

lékařem OSSZ zohlednila navíc potřebu pomoci i při základní životní potřebě osobní aktivity z důvodu četnosti recidivujících kolapsových stavů a smyslového postižení, kdy je neschopen vykonávat samostatně zejména volnočasové aktivity. Celkem žalobce potřebuje pomoc při 4 základních životních potřebách. Oproti provedenému sociálnímu šetření neshledány zdravotní důvody k neschopnosti se samostatně oblékat, například v sedě s využitím facilitujících pomůcek, ani nutnost doprovodu na WC, jeho pohybové schopnosti nejsou výrazně omezeny, nutnost doprovodu není odůvodněna ani smyslovým postižením. Platnost posudku omezena, zdravotní stav žalobce není dosud ustálený, výhledově budou provedena další vyšetření. Také bylo uvedeno vyjádření komise k námitkám žalobce ohledně (životních potřeb) mobility, orientace, oblékání a obouvání i výkonu fyziologické potřeby, přičemž žádná z nich nebyla uznána důvodnou, neboť je schopen je zvládat. Závěrem komise ještě uvedla, že posouzení stupně závislosti v roce 2016 se z hlediska dalšího průběhu onemocnění a aktuálně zjištěného funkčního postižení jeví nadhodnocené. PK MPSV vycházela při svém posudku z komplexní zdravotní dokumentace a z aktuálně doloženého funkčního postižení.

Po doručení písemného vyjádření žalobce k posudku a nesouhlasu s posouzením, k němuž byla doložena lékařská zpráva a fotodokumentace z poranění žalobce, bylo následně dne 19.9.2018 provedeno nové posouzení stupně závislosti a v posudkovém zhodnocení z uvedeného dne PK MPSV uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru a trvala na svém posudku ze dne 21.8.2018.

Po doručení dalšího písemného nesouhlasu žalobce a dalších lékařských zpráv bylo PK MPSV provedeno nové posouzení dne 23.10.2018, kdy uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru. Dále komise konstatovala, že žalobce má duševní schopnosti přiměřené, je plně orientován, je dlouhodobě léčen pro úzkostně depresivní poruchu na organickém podkladě, je konstatován úbytek kognitivních funkcí, není však prokázáno těžké duševní postižení (např. demence), které by odůvodňovalo a vedlo k prokazatelným dlouhodobým těžkým poruchám orientace nebo spojených se sociální dezintegrací, je rovněž bez významného pohybového omezení. Je konstatována jen lehká zániková levostranná symptomatologie v neurologickém nálezu a i když je uváděna menší obratnost levé ruky, pravá horní končetina je bez postižení hybnosti. Nejde o ztrátu úchopové schopnosti obou rukou, nejedná se ani o těžké postižení funkce dolních končetin nebo páteře. Žalobce je schopen samostatné chůze s oporou francouzské hole pro nejistotu při vertigu. Objektivizována je porucha dynamiky krční páteře, ani toto omezení však nevede k neschopnosti sebeobsluhy při základních životních potřebách. Funkční porucha nedosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké. V oblasti smyslové je sluch korigován sluchadlem, zrak je s korekcí na úrovni slabozrakosti s koncentrickým zúžením zorného pole 10 stupňů. Zachované smyslové schopnosti jsou dostačující k orientaci v přirozeném sociálním prostředí, v obvyklých situacích a přiměřeného reagování. K námitkám uvedeným žalobcem ohledně základních životních potřeb mobility, orientace, oblékání a obouvání i výkonu fyziologické potřeby se komise rovněž vyjádřila a žádnou z nich neshledala důvodnou. Rovněž bylo uvedeno, že zdravotní stav pro účely invalidity a průkazu osoby se zdravotním postižením je posuzován podle jiných posudkových kritérií, která jsou stanovena jinými právními předpisy.

Žalovaný také uvedl, že zhodnotil posudek PK MPSV jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti. V posudku nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti, komise byla

věcně příslušná a usnášení schopná a zpracovala posudek v řádném složení za účasti odborného posudkového lékaře a dále lékařů z oboru neurologie, interního lékařství a oftalmologie.

Závěrem bylo uvedeno, že žalovaný shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci. Z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání. Posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 21.8.2018 a jeho doplnění ze dne 19.9. a 23.10.2018 jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Také přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, když po přezkoumání dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

4. Podáním ze dne **18.1.2019 žalobce** opravil písařskou chybu na str. 5 žaloby ze dne 4.1.2019, a to jednak ve specifikaci posudku MUDr. K. W., CSc., který je v žalobě označen jako „Posudek 4“, když tento byl vypracován dne 1.8.2017 (nikoliv 3.8.2017), a dále v tomto odstavci: z Posudku 4 byly překopírovány též zřejmé nesprávnosti Posudku 4 bez jakékoliv opravy, např. oba posudky hovoří o ztrátě sluchu žalobce vpravo 40 - 50 dB a 50 - 60 dB vlevo, byť z lékařské zprávy MUDr. R., Fakultní nemocnice Plzeň - ORL, ze dne 9.6.2017, a MUDr. Š., ORL ambulance, ze dne 15.6.2017 jež měli oba lékaři při vypracování posudků k dispozici, vyplývá, že po vyšetření audiometrií byla zjištěna oboustranná porucha sluchu žalobce - vpravo ztráty 40 - 50 dB, vlevo ztráty 60 - 70 dB; Žalobce opravil, že z lékařské zprávy MUDr. R., Fakultní nemocnice Plzeň - ORL, ze dne 9.6.2017, vyplývá jeho ztráta sluchu vpravo kolem 50 dB a vlevo 60 - 70 dB a z lékařské zprávy MUDr. Š., ORL ambulance, ze dne 15.6.2017, vyplývá jeho ztráta sluchu vpravo 45 - 60 dB, vlevo ztráta 50 - 70 dB. Dále byly mimo jiné připojeny další lékařské zprávy z prosince 2018 a ledna 2019.
5. **Žalovaný ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 14.2.2019** popsal průběh řízení shodně s odůvodněním napadeného rozhodnutí ze dne 5.11.2018 a dále uvedl mimo jiné, že vypracovaný posudek PK MPSV ze dne 21.8.2018 následně doplněný dne 19.9. a 23.10.2018 posoudil jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, neboť v posudku nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti, komise byly věcně příslušné a usnášení schopné a v řádném složení za účasti odborného posudkového lékaře a lékařů z oboru neurologie, interního lékařství a oftalmologie. Dále bylo uvedeno, že žalovaný shromáždil podklady, které jsou podle něho dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci. Z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek a doplňující posudky se vypořádaly se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání. Všechny doložené lékařské zprávy a vyšetření byly posudkově zhodnoceny a posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 21.8.2018 a doplňující posudky ze dne 19.9. a 23.10.2018 jako stěžejní důkazy považoval žalovaný za úplné, objektivní a přesvědčivé. Žalovaný uvedl skutkový stav, který byl zjištěn, zhodnotil důkazy, na jejichž podkladě dovodil své závěry, uvedl podklady pro jeho vydání a výklad právních předpisu a

postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy. Na základě provedených důkazů vydal dne 5.11.2018 rozhodnutí č. j. MPSV-2018/222164-914 (právní moc 5.11.2018), kterým odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí ÚP potvrdil.

Rovněž se žalovaný vyjádřil k námitce žalobce ohledně průtahů řízení tak, že po dobu přerušení správního řízení neběží lhůty pro provádění úkonů. Totéž se týká lhůty pro vydání rozhodnutí správního orgánu ve věci. O pokračování v přerušeném správním řízení žalovaný vyrozuměl zmocněnce žalobce sděleními č.j. MPSV-2018/174802-914 ze dne 30.8.2018, č.j. MPSV-2018/193722-914 ze dne 26.9.2018 a č. j. MPSV-2018/215727-914 ze dne 26.10.2018. Lhůta

stanovená pro vydání rozhodnutí ve správním řízení byla žalovaným dodržena. Také bylo uvedeno, že posudkově nebyly zhodnoceny lékařské zprávy z prosince 2018 a ledna 2019, neboť poslední jednání PK MPSV se uskutečnilo dne 23.10.2018.

6. Ze zasláního **správního spisu** vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že obsahu spisu odpovídají skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí, které dle doručky bylo straně žalobce doručeno dne 5.11.2018, tak i skutečnosti uvedené ve vyjádření žalovaného ze dne 14.2.2019 (i následným vyjádřením v této věci). Oznámení ÚP o zahájení správního řízení z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku žalobce a výše dávky příspěvek na péči s datem 14.8.2017 bylo dle založené doručky žalobci doručeno dne 24.8.2017, ale žádné oznámení o zahájení řízení s datem 24.8.2017 se ve spisu nenalézá, tudíž jak ÚP, tak i žalovaný, ohledně data zahájení správního řízení z moci úřední se ve svých rozhodnutích dopustily písařské chyby.
7. Dalším podáním ze dne **18.2.2019** **zaslal žalobce** i lékařské zprávy z února 2019. Dne **7.3.2019** se **žalobce** v replice vyjádřil k zaslánímu vyjádření žalovaného, kdy v podstatě zopakoval své argumenty z podané žaloby s odkazem na posudek PK MPSV ze dne 29.3.2016 deklarující, že potřebuje pomoc při zvládání 7 základních životních potřeb a připomněl, že mu v roce 2018 byla přiznána invalidita III. stupně. Připojeny byly další lékařské zprávy i z roku 2019.
8. **Žalovaný dne 18.4.2019** v reakci na repliku žalobce zdůraznil, že nelze mít za důvodné, že by posudkový závěr PK MPSV byl chybný, neúplný, či vycházel z nedostatečného množství relevantních podkladů. Jelikož tedy žalovaný nenalezl žádný důvod pro pochybnosti ohledně učiněného posudkového závěru, vzal tento za platný podklad při svém rozhodování a zhodnotil ho jako každý jiný důkaz. Napadené rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí rušit.
9. Podáním ze **dne 6.5.2019** **Policie ČR**, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, odbor hospodářské kriminality, Nádražní 2, 306 28 Plzeň (dále jen **Policie ČR**), požádala o pořízení kopie spisového materiálu v této projednávané věci z důvodu trestního stíhání žalobce mimo jiné i z pokračujícího trestného činu padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezu dle ust. § 350 odst. 1 alinea druhá, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustil tím, že v úmyslu opatřit si značný prospěch užil v řízení u OSSZ Plzeň – město, Americká 28-30, Plzeň, týkajícího se posouzení výplaty nemocenského po uplynutí podpůrcí doby dle ust. § 27 zákona č. 187/2006Sb., v pl. znění, v řízení týkajícího se posouzení zdravotního stavu ve smyslu ustanovení § 8 zák. č. 582/1991 Sb., v plném znění, potažmo v řízení o posouzení stupně závislosti osoby pro

účely příspěvku na péče podle zákona č. 108/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o sociálních službách, podstatně změněné lékařské zprávy – uvedeny byly lékařské zprávy z psychiatrie, neurologie, kardiologie, oční kliniky i ORL. (Předmětné žádosti bylo soudem vyhověno dne 10.5.2019.)

10. **Dne 22.5.2019 žalobce** v podání nazvaném „Replika k vyjádření žalovaného ze dne 18.4.2019“ vyjádřil nesouhlas s tvrzeními žalovaného, protože dle něho posudková komise se naopak zejména s jeho námitkami, co se týče objektivně doložených zdravotních obtíží a jejich vlivu na jeho (ne)schopnost zvládat konkrétní základních životních potřeb, které není schopen zvládat z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, řádně nevypořádala, dále s logickým uvážením nevzala v potaz možná rizika v případě, že by žalobce žalovaným „neuznané“ základní životní potřeby konal sám bez dohledu či pomoci další osoby, jak je zevrubně uvedeno v žalobě. Také uvedl své názory na předmětnou problematiku s poukazem na posudek vypracovaný PK MPSV 29.3.2016, kdy žalobce potřeboval pomoc při zvládnutí 7 základních životních potřeb s tím, že žalovaný nyní v rámci řízení sice tvrdí, že se „posouzení z minulosti jeví jako nadhodnocené“, nicméně tento zavádějící závěr v žádném ohledu nekoresponduje s žádnou objektivně zjištěnou skutečností a zdá se být stěží uvěřitelný. Zdravotní stav žalobce se nejenom od roku 2016 nezlepšil, ale naopak významně zhoršil, zejména pak v oblasti ORL, oční a kardiologicko-interním, k čemuž uvedl další skutečnosti a doložil lékařské zprávy z roku 2018 a 2019 (i fotografie jeho poranění). Žalobce se dožadoval objektivního posouzení s přihlédnutím k jeho zdravotnímu stavu popsanému ošetřujícími lékaři ohledně negativního vlivu krevního tlaku a srdečního pulsu na poruchy zraku, závratí, silných bolestí hlavy, nevolnosti, ztrátám vědomí, zvracení, únavě, tlakům a bolestem na hrudi aj. symptomům. Současně byla požadována náhrada nákladů řízení v celkové výši 7.865,-Kč za 5 úkonů právní služby a 5 hotových náhrad zvýšené o DPH (daň z přidané hodnoty). Následně podáním ze **dne 28.5.2019 žalobce** zaslal další lékařské zprávy z května 2019.
11. **Žalovaný dne 30.5.2019** reagoval na repliku žalobce ze dne 22.5.2019, kdy zdůraznil, že zdravotní stav žalobce byl PK MPSV posuzován v této věci k datu 24.8.2017 a žalobce zasílá opakovaně lékařské zprávy, které již byly posudkově zhodnoceny a další lékařské zprávy jsou datovány po vypracování posudků PK MPSV. Proto bylo setrváno na původním návrhu a to zamítnout žalobu jako nedůvodnou.
12. Poté ještě **žalobcem dne 7.6.2019** byly soudu doručeny další lékařské zprávy z května 2019 s tím, že žalobce je zasílá proto, že dle něho potvrzují mj. objektivní existenci jeho zdravotních problémů v době rozhodování správního orgánu.
13. K dotazu soudu dne **13.12.2019 Policie ČR** sdělila, že věci žalobce byl vypracován znaleckým ústavem – Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví se sídlem Praha, Ruská 85, znalecký posudek (ze dne 26.7.2019), který byl mimo jiné zaslán na vědomí i ÚP v Plzni.
14. Dle **§ 3** zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
15. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v **§ 7 zákona** ve znění platném k rozhodnému datu, když dle **odst. 1** se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje

osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

16. Dle § 8 odst. 2 zákona se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
17. Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **Příloha č. 1 vyhlášky**):
- a) **Mobilita:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat
 1. vstávání a usedání,
 2. stoj,
 3. zaujímat a měnit polohy,
 4. pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu,
 5. otevírat a zavírat dveře,
 6. chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů,
 7. nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.
 - b) **Orientace:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem,
 2. mít přiměřené duševní kompetence,
 3. orientovat se osobou, časem a místem,
 4. orientovat se v přirozeném sociálním prostředí,
 5. orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat.
 - c) **Komunikace.**
 - d) **Stravování:**
 - e) **Oblékání a obouvání:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem,
 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit,
 3. oblékat se a obouvat se,
 4. svlékat se a zouvat se,
 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
 - f) **Tělesná hygiena.**
 - g) **Výkon fyziologické potřeby:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. včas používat WC,

2. zaujmout vhodnou polohu,
3. vyprázdnit se,
4. provést očistu,
5. používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví.

i) Osobní aktivity.

j) Péče o domácnost.

18. Podle **§ 13 odst. 1-3 zákona** nárok na příspěvek vzniká dnem splnění podmínek stanovených v § 7 a 8.

Nárok na výplatu příspěvku vzniká podáním žádosti o přiznání příspěvku, na který vznikl nárok podle odstavce 1, není-li řízení o jeho přiznání zahájeno z moci úřední. Příspěvek může být přiznán a vyplácen nejdříve od počátku kalendářního měsíce, ve kterém bylo zahájeno řízení o přiznání příspěvku. Nárok na výplatu zvýšení příspěvku podle § 12 odst. 1 vzniká nejdříve od počátku kalendářního čtvrtletí, ve kterém byla žádost o zvýšení příspěvku podána; tím není dotčeno ustanovení § 12 odst. 4.

Splňuje-li oprávněná osoba podmínky nároku na příspěvek jen po část kalendářního měsíce, náleží příspěvek ve výši, v jaké náleží za kalendářní měsíc.

19. Dle **§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Dle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
20. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i předcházejícího rozhodnutí ÚP. Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí ze dne 5.11.2018, vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou (§ 78 odst. 1 s.ř.s.).
21. Napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 5.11.2018 není plně v souladu s § 68 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož odstavec 3 stanoví, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Soud totiž zjistil, že žalovaný se za situace, kdy došlo ke snížení výše příspěvku na péči, přičemž řízení bylo údajně zahájeno dne 24.8.2017 z moci úřední ÚP (z obsahu správního spisu vyplývá, že tak bylo učiněno již dne 14.8.2017), dostatečným způsobem nevypořádal s námitkami žalobce z včasného odvolání ze dne 28.3.2018 proti rozhodnutí ÚP ze dne 14.3.2018, kdy namítal nezlepšení zdravotního stavu s odkazem na přiložené lékařské zprávy. Přitom v posudku OSSZ ze dne 25.9.2017 bylo uvedeno, že původní posudek o stupni závislosti žalobce je nutno přehodnotit, neboť celé původní posouzení se opíralo o průkaz pórůzového nitrolebního krvácení charakteru subdurálního hematomu, potvrzeného dle původně dostupných nálezů při MR mozku; i ostatní postižení (oční a ORL včetně nevyjasněných kolapsových stavů) i při jistých pochybnostech byla považována za projevy organického

ložiska lokalizovaného v blízkosti mozkového kmene, ale toto postižení je nyní neurologickým vyšetřením ze dne 14.5.2017 vyloučeno – závěr: Nejde o osobu, která je podle § 8 odst. 2 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, jde o osobu starší 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti (nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona). Naproti tomu v dalším posudku OSSZ vypracovaným týměž lékařem dne 15.11.2017 bylo uvedeno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a žalobce celkem nezvládá 3 základní životní potřeby (tělesná hygiena, péče o zdraví a péče o domácnost) – datum vzniku 24.8.2017 a platnost do 24.8.2019. V dalším posudku OSSZ ze dne 20.2.2018, který vypracoval tentýž lékař, byl učiněn stejný závěr jako dne 15.11.2017 s tím rozdílem, že platnost doby opětovného posouzení byla snížena a stanovena do 24.8.2018 vzhledem k nestandardnímu postupu ze strany posuzovaného (tj. žalobce) a možnosti podílu agravace.

Těmito skutečnostmi se pravděpodobně PK MPSV nezabývala, tudíž se ani k této rozdílnosti v posouzení nevyjádřila v posudku ze dne 21.8.2018 ani v jeho doplněních výše uvedených. Proto je nutno doplnit předmětný posudek PK MPSV, aby posouzení zdravotního stavu žalobce bylo objektivní a v souladu s platnou právní úpravou, jelikož ani z laického pohledu není možné, aby docházelo ve zdravotním stavu žalobce k takovým výrazným změnám během krátkého časového úseku. Za vadu považuje soud i skutečnost, že za dané situace žádný z posudkových lékařů žalobce nenavštívil, aby posoudil stupeň závislosti v jeho přirozeném prostředí, i když to není povinné a ani podmínkou pro posouzení, i když soud chápe značnou časovou zaneprázdněnost PK MPSV z důvodu velkého množství zpracovávaných posudků.

22. K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, správní orgán může dospět pouze tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek. Posudek musí obsahovat náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru tak, aby byl závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán a z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Na posudek PK MPSV, byť je vyžadován nikoliv pro účely řízení soudního, ale pro účely odvolacího řízení správního ve smyslu § 28 odst. 2 zákona jsou kladeny stejné nároky, jako by byl vypracován pro potřebu přezkumného soudního řízení ohledně zvýšení důchodu pro bezmocnost, na niž současný příspěvek na péči přímo navazuje. I správní orgán musí totiž vycházet z posudku, který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nález ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření a výsledek vlastního vyšetření posuzujícího lékaře či posuzujících lékařů (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 50/2009-63). Těmto požadavkům posudek PK MPSV vypracovaný v projednávané věci plně nevyhovuje.
23. Zdejší soud na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti neobstál. Za zjištěné situace proto soud vyhověl žalobě, když shledal důvodným zejména žalobní bod týkající se nevyžádání zdravotní dokumentace a s tím i související posouzení zdravotního stavu žalobce, rozhodl tedy o zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 5.11.2018 proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění. Žalovaný ve věci rozhodl po opakovaném vyžádání doplnění posudku PK MPSV, který přesto nelze považovat za úplný, objektivní a přesvědčivý, jelikož nebyly uvedeny všechny rozhodné skutečnosti, na jejichž základě došlo ke změně oproti předchozímu posouzení zdravotního stavu žalobce. Dle názoru soudu nebyla plně vypořádána ani odvolací námitka žalobce, že

v mezidobí od roku 2015/2016 nedošlo ke zlepšení jeho zdravotního stavu (spíše naopak). PK MPSV ve svém posudku a jeho doplněních nevyjádřila dostatečně srozumitelným způsobem (zejména pro osoby nemající medicínské vzdělání – např. pracovníci správních orgánů), na základě jakých rozhodných skutečností dospěla k závěru, že posouzení stupně závislosti v roce 2016 se z hlediska dalšího průběhu onemocnění a aktuálně zjištěného funkčního postižení jeví nadhodnocené, když tehdy žalobce měl stejné předpoklady ke zvládnutí namítaných základních životních potřeb (mobilita, orientace, oblékání a obouvání a výkon fyziologické potřeby).

24. Žalobce zejména namítal, že nebyla vyžádána zdravotní dokumentace praktického lékaře (do května 2017 MUDr. J. M.), proto je tudíž na místě s ohledem na potřebu objektivního posouzení zdravotního stavu žalobce vyžádat zdravotní dokumentaci u předchozího i současného praktického lékaře (viz posudek PK MPSV), jelikož při změně praktického lékaře se již několik let kupodivu nepředává celá dokumentace, ale toliko její velmi stručný výpis. Rovněž pro skutečně objektivní posouzení zdravotního stavu PK MPSV ve vztahu k příspěvku na péči s přihlédnutím ke shora uvedenému sdělení Policie ČR je nezbytné vyžádat potřebnou zdravotnickou dokumentaci přímo u jednotlivých zdravotnických zařízení či lékařů, kde je či byl žalobce léčen, aby bylo zaručeno, že se jedná skutečně o lékařské zprávy jimi vydané a nikoli pouze o lékařské zprávy předané žalobcem dle jeho uvážení praktickým, odborným či posudkovým lékařům. Pokud vyvstane potřeba, je třeba vyžádat i originální úrazovou dokumentaci týkající se úrazu žalobce dne 8.11.2013, od něhož se vše vlastně odvíjí. Vzhledem ke sdělení Policie ČR je také nezbytné vyžádat si u ÚP předmětný znalecký posudek výše uvedeného znaleckého ústavu a zohlednit v doplnění posudku PK MPSV i tam uvedené skutečnosti.
25. S ohledem na shora uvedené soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 5.11.2018 bez jednání rozsudkem (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z **výroku I. rozsudku**. Po doplnění řízení ve shora naznačeném směru bude vydáno příslušným správním orgánem, který je vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.) vyjádřeným v tomto rozsudku, nové rozhodnutí, jež bude v souladu s příslušnými zákonnými předpisy (správní řád i zákon č. 108/2006 Sb.). Soud neshledal důvodnou námitku žalobce ohledně průtahů v řízení, jelikož ta nebyla uplatněna v odvolání ze dne 28.3.2018 proti rozhodnutí ÚP ze dne 14.3.2018, proto se k ní nemohl žalovaný vyjádřit v žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 5.11.2018, vyjádřil se k ní ve vyjádření k žalobě dne 14.2.2019. Za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi se soud omlouvá.
26. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce požadovanou náhradu nákladů řízení specifikoval v podání ze dne 15.9.2017a soudem mu byla přiznána náhrada za pět úkonů právní služby á 1.000,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby a sepis podání ze dne 18.1., 7.3. a 22.5.2019) a pět režijních paušálů á 300,-Kč, tedy 6.500,-Kč a dále 1.365,-Kč, což činí 21% DPH z uvedené částky, jelikož jmenovaný zástupce je plátcem daně z přidané hodnoty, jak vyplývá ze Spr 829/2011 vedeného u zdejšího soudu. Soud shledal nárok oprávněným a přiznal mu požadovanou částku 7.865,-Kč, jež je zcela v souladu s § 7 bod 3, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 a § 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif.

Uvedenou částku je povinen žalovaný uhradit k rukám zástupce žalobce na uvedené číslo účtu a to ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 23. ledna 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně